

Epistola laudans poeticam

<https://hdl.handle.net/1874/275986>

7

Eneas Diluius picolomini
Venens poete laus
teati Epula laudans poetam eamq; sciecie
iuris preferens:

Enreas Diluius dno Guilhelmo de la-
pide militi leato q strenuo D.P.D
Venit ad me hodie tu⁹ Michael ym-
mo meus ymmo noster. et o inquit
Enea vir ab hinc hora me aggressus est. qui se ta-
tam iuris peritiā iactat habere ut nullius Italici
disputationē formidet. nec Panormitā nec Lu-
douico rōno si viuerent palinā darz. Cynū. Bar-
tholū. Baldū. Iohem Andree. Imolen. Buttū.
Fulgosios. omnes nouos legū interptes post se faz-
tit. inter Decuolas. Vulpianos. Recuas. Pom-
ponios. Paulos. Recuoh se locat. Multorū ver-
borū est sed quātum salis habeat non scio. qui eū
sequuntur. audire magis q̄ loqui possunt. Nonis
pl⁹ quatuor secū fui. numq; michi vacuū temp⁹
prebuit quo aliquid dicerem. cicada est que vt
tacta fuerit semel numq; silet. scis qualē citadā?
non vt in Leginis sunt que iussu Hercul⁹ tacent
h ut locrenses que vltra ceteras strepunt. Is po-
eticā contēpnit. nec si dñ musas ei omnes infunde-
rent gratas ageret. quia p̄ter legū peritiā nullā
esse scienciā predicit. Poeticam v̄o p̄suis muti-
lem esse cōtendit que nec panem lucratur nec v̄el-
titum. solus Iustinianus et ypocras matribium

implent ieiunus tantat **V**eranus mortis et sat
est cum dicit **D**racius **D**e **S**tomachat^s dum
hec audio **G**uillelme militū dec⁹ nec me cōpmez
re possum quin bilem expuam si nō cum alijs salz
tem tecū qui iudicium habes rectū **N**on vitupero
leges ut ille misas: q̄uis **W**uidij verbis usus v̄
boias leges dicere potuisse. sunt em̄ utiles conz
stingūt hom̄; vitas et quia non potest quilibet
esse phus. ut quid vitandum quidq; sequendū
sit agnoscat. edite leges sunt q̄ a te hom̄; oculos
posite t̄q̄ cācelli quida; vltra quos progredi nul
lus audiat **L**egibus tamē nemo pfectus fiet nisi
phie studijs incubuerit. quia nō possunt omnem
casum cōplecti leges **I**deo pimeps moderatori est
legis epicheyamq; habet ut dura mollificet **T**ax
am uō lantionē restringat **Q**uod numq̄ rē p̄t̄
cipes agent nisi maḡam vite expultricemq; vici
orū securi fuerint phiam. **H**ec h̄ noster **M**onar
cha vel bipes asellus potius inflatus opione sui.
ciuilem scientiam omnibus p̄fert. matrem filie
postpoit: et fluminibus mare **I**s est ex illis recis
et obtusis hominibus qui postq̄ leges q̄tuor aut
decem meōrie cōmendaerūt iā nō amplius homines
h̄ deos se putant leges diuina censet oācula que
vel **A**pollo vel **A**pollinē maior ds ipē per **M**oy
sen tradiderit. aut qualia sunt xp̄i respōsa q̄ nos
euāgelia nūcupam⁹ q̄ pp̄terea si quid egisse **C**esa

rem audiuit quod iuri scripto concretur id ieritum
garciunt nullius est momenti quasi obnoxii sit
princeps terminos curie et stilum seu uare ligatus legi-
gibus sit quod nec ipse leges volunt que legis vi-
gozem dicant habere quicquid principi placuit. **D**icit
nesciunt huius stulti atque demetes equitatem plus in
principe locum habere quam rigorem. **Q**uod si iuri scripto
Cesar nonumquam obtempat: satis est quia sequitur
equitatem apud phos late descriptam quam nulli iuri
rude discernere possunt nisi ad fontem veniant unde le-
ges scaturiunt imitenturque pitissimos illos iuris
consultos quoque scripta et phiam et orationem credo-
lent. **N**ed nisi pamis questores et auri corrasores
vir intelligunt ornatum iuris consultorum sermonem neque
quid illi vellet quouis pacto scirent nisi cometas
todes simas textuum exponerent hoc dicit ista lex hoc
illa quos isti sequuntur ut ceci ductorem suum. **D**icem
plura in hac ptem huc vocat me defensio poesis quam
noster rabulus non desiderat. **C**redo equide nam nec
sues margaritas curat **G**allus **S**lopi iaspidem
contemptus escaque magis quam iacinctum inuenire volu-
isset. **C**ontempnis aline **P**oesim spernis musas bos
fugis humilitatis studia capet. **C**ontempnit et **P**oesis
te nec te choros suos intrare permittit. **I**n omni-
bus cum sis fatuus miror in hoc uno te esse sapien-
tem quod cum videas obseruatam tibi atque abditam
Poesim nolle te suum commercium dicis sapere

hoc est. nunc te p̄m video quia nō cupis quod
non potes habere. stultus est desiderare quod asse-
qui nequeas. Tu tū vlt̄a p̄cederis sciātumq;
omnium splendorem vocas inēptias. Dicit p̄dē-
tes aselli testiculos vulpecula & prope casuros cre-
didit seuta est predā sperans. at postq; diu frus-
trata est quia nō cadebant testes. o q̄ mqt nigri
sunt: nūq; illos esse potuisse. Nigra est tibi po-
et stulta quia candore eius obnubilatis oculi nō
vides. Non sapit egroto vīm quia Iesus est gus-
tus. Non est de pane lucrando dicas. Tibi nūq;
lucrari panē p̄esis posset quia crassis īgeniis
nubilosissq; mētibus non p̄t fructū prestat. At
Virgilio frugifer fuit. Oratio admodū pinguis
qui frui p̄this optabat. Opian⁹ qui noia p̄scū
naturalisq; descriptio magnas opes est assertus.
Quid noui. Leonardus Aretinus. Quarimus.
Atriuspa. Panormitanus Anchoius luscus. plus
res alij h̄ns et patrimonia sūt ap̄biata et opes ac-
cumulate q̄plures quia p̄esim et oratoria sunt
senuti. Nec tibi ūq; tantū auri. Openulator prebe-
bit quantū Quintilianus Aretino tribuit. Qd
si apud hanc tua Germanā nō sūt in p̄cio Vas-
tes non p̄esim h̄ principes potius argite q̄bus le-
uissimaz rēz maior est cura q̄ leātūm. Apd Ita-
los autem florent huiusmōi facultates nec erubel-
sunt principes audire et nosse Poeticā id. spero

q̄d tu nolles et in Germania futurū aliquā. quia
et olim iureos doctos hec terra tulit et iam pleros =
q; nouos dīcedi petitos qui de īuito etiā si tibi
rumpantur illa eloquentiā īter Germanos seīz
abunt. Nec em īutilem ventur ut tu assertis poe
sim. sciunt ex hac maximum gigni fructū. Quo
em pacari pūncie et amicicie vel consolari p̄ intē
grati possent nisi facūdia foret quam poesis alit
An nescis quantus est Ep̄lācū usus: quant⁹ his =
toriarū: quantus orationū **H**ec regi per litteras
dihicat. Citates fedē p̄tūtiū **A**bsentes cū absentiis
bo faūlāt. **H**istoia nob̄ res gestas ēfert q̄ testes
ē tēpoꝝ. **L**ux veritatis et vite mgra orōes **G**enatū
ēgūt iploꝝ dūcūt leges suadet **S**ed quis hec bñ
agat m̄h poetis et oratorijs īmbutus disciplis?
Cuas p̄tēra grates ēferre **H**omero debēt **G**re
ci atq; **T**roiam qui iam duobus annoꝝ milib⁹
mortui. adhuc viuūt. **N**ouit quāta sit vtilitas
poētarū **A**lexāder magnus cui per Asiam iter fa
cienti cū obuiam tumulus Achilis fieret o fortu
nate inquit adolescens quem tanta decantauit du
ba **H**omeri sc̄ musam designans **A**lexand̄ ānu
te filius **H**ec macedonum Pyndorꝝ poetam hīcū
apriime dilerit **A**rchela⁹ ei⁹ successor īstantum
poetas amauit ut **E**uripidi tragicō consiliorꝝ sū
mam crederet cui⁹ supra īma non content⁹ profe
qui sumptu funeralis cūnes tōnsus est et merorē

quem animo conceperat vultu indicauit Africam
nō pōz Quinti Enni statuā sepulchro suo iussit
imponi. **I**lsander lacedemonez dux cū ob sideret
Athenas quo Sophodis inhumatum corp' iacebat
inductas dedit ut congrue et digne poete ex
equie fierent Julius ille Cesar qui nob̄ Romanū
imperiū pēperit non solum poetas amauit sed fize
ri etiā et dici poeta voluit. Idem et Augustus De
taiian⁹ ac ppter ea mortui viuūt nec vlla istorū
etas imemor erit. Qd si nōnulli pricipes eq̄s po
etius & canes alete q̄ poetas volūt & multa carne
Ieones visos pascunt intellim̄ poetaz nihil pre
bentes. talis erit eorū obitus qualis equorū et
tanū nec post mortem maius erit istorū nomē q̄
vsi atq; leonis Integri morient nec bñficio mu
satū famā sibi vendicabūt q̄s tuo ex moē nichil
turauerūt. Antiquitatis prouida tanti poetica fe
cit ut tam poetas post obitū q̄ Impatores post
victoriam triumphare et curru magnifico duci
per urbes voluerit. cōmuneq; illis insigne p̄bueit
Lauream. qm̄ sicut ab hostib⁹ Impatoes liberat
ciues. sic vicia fulminātes & virtutes extollentes
poete ciuitates custodiunt et amplifitant. At tis
maior Allexandro magno. Iysandro victoriosior
melior Scipione. prudētior Julio Augusto fortuas
tior. & omnia antiquitate sapiētior inutilem poes
ticā dicis quia nūl paīs affert nūl auti nūl diciaz

4

Cito quod aīs non tamen idcirco legibz tuīs poē
tīca cedet. namq; dum tu autū petis auare fecis
amator mundi cultor poēta honorē famāq; queis
tat et cantans superū laudes virtutibz excitans az
morem iter sibi facit in celū tu nūm auro et diuīz
eīs quas sequeris quāz solas dare beatitudinē
putas in terra manebis et animam simul z vitā
perdes. **N**on est nichī credere noscere leges q̄ poē
ticam maius. scio quia non credis sed stulti cren
dulitas nec dat vētū nec aufert. **C**ycero qui fuit
līngue latīne pīncēps semper poētas fuisse rīos
testatur quoniam hec facultas donū dei est quod
non omnībus datur artes ceterē studio diligētia
pīceptionibz possunt apprehendi hanc nemo asse
quitur nisi diuīmo munere preditus. **T**u te vides
iuristatū greges inter quos plures excellunt ha
benturq; doctores z legum interptes quoq; moēs
michul a brūtis distant qui res humanas min⁹
q̄ capie norunt. **T**u nō fatebis hoc quia fortas
se capiōr es capiūs. **E**go Polin⁹ noui Mediola
nēn qui lumē habitus est iurisciūibz. **I**s factur⁹
edificium mīgrōs aduperat trābes in ediū medio
erant quibus lacunat aule construi debebat t̄ps
cenandi fuit. ite inquit Polin⁹ architectis cōes
dite ego īterim aliquid opeis faciam. **I**llis amo
tis trābes metit q̄ longas vult ex pariete in paīs
etēm mensura recepta nec qđ ītra murum ligni

partes esse deberet aīaduerūt sciditq; trabes q pdie
dit edificium **I**s tamen iuris preceptor eāt muls
tis annis cathedralm reperat **Q**uid tu m̄ hāc dis
ciplinā iuris tātopere laudas; q om̄ibus prefers
cuius asini possunt effici p̄ceptores **D**rator atq;
poeta si ciceroni plusq; tibi credere volim⁹ null⁹
erit mihi et prudens et bon⁹ multaz sciāz peitiam
fuerit assenitus **A**tq; idcirco rati semp poete raiq;
Dratores suē **I**n q̄ numero facis sapienti si nō
desideras esse quia nō potes stulte si cōtepmis qd tā
ti iuri cōmendauēt. **N**ec ad nēm asellum sīnt
dicta **T**u Guīhelme discipliaz amator si vīnq;
hosce hoies audiueris **D**iscip̄e poetice partes et
ostende te hui⁹ diuīm numeris cultorē **V**ides qm̄
facile sit has picas cōmicerē hos tāq; pulices m̄
vngues comp̄ine. **N**ec sine vt diuīm poetam
que vt Cicero tradit oīum doctrinaz est prior m̄
uēta pollutis arguat labijs **D**efende hāc pulch̄
rum dnām cui si p̄fidio fureis nom̄ habeb eternū
Cet nō solū m̄ meas eplas q tū nō sunt cito easus
re s̄ m̄ septa potioz vatū inuenieris legend⁹ **V**as
le et illustrissimo principi dño duci Alberto me am̄
datū facito et quia Cōshari⁹ ei⁹ es ad mone illū
ne litteraz studia contepnat **I**terum atq; iterū
Vale **E**x Wiēna p̄mo kl Junij. M°.ccx. xluij

Cuisdem **Ene**s **Hilu**n **Poete** de difference
inter scientiam et prudentiam et de poetis.

Aderat nuper cesarea maiestas multorum
batonum ac nobilium stipata cathedris dum
michi hoc in loco vir pristinissime disputa-
torum vehemens atque subtiliter inter alios tria si ris-
te memini obtulisti pbleumata fuitque tunc au-
ditorium istud tam doctoribus quam discipulis frequen-
tissimum. Ex illis primum fuit Utz prudentia sit idem
habitum cum scientia moralis tradita in li. ethi. poli-
ticoz. iconoicoz et in li. cano. et legum. Secundus.
Cur pte nec temporibus sint adeo pauci cum vi-
deant multum utiles et necessarij. Tertium quod
in Cancellerie fortasse notam excoxitatum est aut
risus causa propositum. Cur viles tutes cadaueret et ar-
tique camisia cum cera in cancellarijs venduntur p
optima minera. Decimus sunt nisi fallor que viam sin-
gulairis prudenter magis et disputator insignis ex me
percotata est. Quiescentes et alij duo qui illic assidet
quedam aha ut moris est in disputatioe que de
re qualibet habetur illa ego memoria non teneo
neque n. Cineas su ille Pirchi legatus qui altea
die qua Romam intrauerat vniuersum senatum et
equestrem ordinem propius nominibus salutauit
tanta eum fuisse memoria eradunt historie. Nespō-
dabo igit hys tantum cibus quam retuli pbleumatibus

nec reverbor me dicere imperatū fuisse tū illa quae
rentur. nam et Deinoscenes qui om̄i Grecorum
principius orator fuit interrogatus iussu h̄iām i
senatū dicere. non erubuit imperatum se venisse
respondere. **Q**uidam adeo cupidi glorie sunt ut
ex tpe velint cuiuslibet interrogatiūcule satissimē
sed h̄is lepe dum glā querit ingens ignominia
crescit. nec em̄ huānum est cuiuslibz interrogati bene
respōdere. **N**ed est hui⁹ auditoriū tāta modestia
ut data sit vnicuiqz ad cogitādum mora qua nē
ip̄e v̄sus paratus aduenī vestris petitionib⁹ ingē
ornatissime ac hui⁹ vniuersitatis clāssimū iubar
non solū respondere s̄ etiā ut opinor satissimē
m̄chil tñ dicam q̄i vestrā doctrinām īstiuēs sed
tāq̄ meam ignorātiām etudiens v̄bum habebo
daboqz locū r̄sponsis vestris quibus me mēl⁹ ec
recluī admonueritis. **C**um igit̄ queritis v̄tū
Prudentia sit idem habitus sicut ante dixi. Ne
gatiūā partē amplectoz quam et vestrū argumē
tū tuetur quod secundo loco posuistis. **P**rudentia
namqz viros bonos facit **A**cientia vero illoz li
broz etiam malos comitatur ergo non est habi
tus idē. **A**ggrediam⁹ tñ hoc altius dissimilans
scienciam atqz prudentiam omnis em̄ ut **C**icēo
in libris officiorū dicit que a rōne suscipitur de a
liqua re institutio debet a dissimilitōe proficiē ut
intelligatur quid sit id de quo disputeret. **V**ita

igit̄ ut ysidorus tradit̄ est **n**um ēs aliqua certa ca-
tione percipit̄. prudentia est qua discernitur a
bonis mala. id si sic se habet laudabilior est scia q̄
prudentia plura em̄ cōpletif. nec Cicero ab hoc
dissentit dum in ēthoicis ait. prudentia esse rectū
bonarū et malarū ac vtrarūq; sciām. **D**ed aliter
Aug⁹ in li. de moribus ecclēsie diffinit. sic em̄ ait
Prudētia est amor ea quibus adiuuatur in deū
ab hys quibus impedit sagaciē eligens. **E**t ali-
bi sic diffinit. **P**rudētia est rectū bonaꝝ et malarū
cum alteatū dilectione et rebūꝝ detestatiōe scien-
tia. **N**ecdm has diffinitiōes qui prudens est idem
q; vīc bon⁹ est. cum bō diliḡt malaq; detestetur.
At scia libriꝝ Aristotil. ⁊ iuris q̄uis bō malarū
noscat non tamen hec odire et illa diligere cogit.
plures em̄ peritiam illius habent qui sūt et auas-
titie et aliorū vitiorū secui quia non mutat affec-
tum cognitio semp. q̄uis instruat intellectū. **R**ā
et **H**alomon qui scientissim⁹ fuit ac bonū ⁊ ma-
lum nouit tamq; vilissimū peccat luxurie sele tra-
didit inter vices trecentas concubinash septua-
gintas marcescens. **E**st em̄ sc̄ientia cognitio re-
mortua que voluntatem mutare non potest ut vel
bonum cognitum amplectatur vel malum fugiat.
At prudentia radius viuus est a v̄o sole proce-
dens que non solum illuminat intellectum s̄ etiā
calefacit affectum. **Q**uod si quis neget probari

potest. Certū est em Aristotile Tullium Seni; ceteros phos inter virtutes numerare prudenciam. si v̄tus est que sunt v̄tutis facit. Virtus autē vir bonū reddit ergo et prudencia virū bonū reddit. qđ autem v̄tus hominem bonū efficiat ex diffinīōe liquet. Hic em Aug⁹ eam in libro de q̄litate aie diffinit. **Virtus** est qualitas quedā vite vndiqz consonas rationā. Denete quoqz sententia est beatos fieri v̄tute homines. qđ si v̄tus beatos efficit homines. et prudencia que v̄tus est idem facere necessum est. Scienza vero iuris totius moralis phie minime hoc operat ergo v̄tus non est si nō est v̄tus nec prudencia est quam constat esse v̄tus. Querit fortasse aliquis quomodo fieri pot. vt sciens bonū nō operet. Facilius respōsio est pluri sunt qui in gignalijs musicam docent qui cantare vel minimū versiculum in ecclesijs ignoarēt sicut apd Atheneles Thermistodes q̄cum in conuiuio retulasset hanc habitus est in docior nec oēs medici qui practicā legunt mederi scunt. At usus comunis apud quem ut flaccus ait arbitrium est et vis et norma loquendi prudentes non qui bonū a malo discernūt sed qui bonū operant appellat. Crit igit̄ prudentis qui scit vult et agit que bō sunt. Hoc autem moralis philosophie iuris qz periti cum aliquando sceleratissimi sint nō possunt appellari prudentes. plus inqz. nam et si operent

que in eoz libris didicere nichil ultra querentes
extra tamen prudentium numerum remanebunt pru-
dentes namque numerus erat semper enim que bona
sunt operantur. qui vero per omnia sequitur Aristoteli-
sem cum is semper deos nominet in errore manes-
bit in iure ciuili non desunt impie nam et eoz
libri a iunt legem quodam duram esse seruandam in
iure pontificio dietum mutationes habent ut sepe quodam
iustum est hodie cras fiat iniustum nec possibile
est ut iura et Aristotelis scripta precipiunt simul
vivere que sunt inuicem sepe contraia. Si quis
igit prudenter vivere vult eum plura oportet sci-
re quodam libris homini contingat. Ex quo liquet perit
amilloribus quos dixi libroribus ne dum prudentem hoem
minime facere habet nec omnia docere que sunt prude-
tie necessaria. Aliud igit est prudencia et alid tur-
sus moralis scientia. Nec obstat argumentum vestrum
loco priori possum. quis enim prudencia circa ea vizi-
setur que sunt ad vitam humanam bona ac circa eas
dem scientia moralis consistat non tamen idemp-
tias sequitur nam modis inuicem diversis se ha-
bent. Vtiam enim solum intelligit quod est bonum
prudencia vero postquam nouit etiam operatur ut ante
dixi. Astronomia de celi coniunctione stellarum; turbis
bus notitiam paret idem facit Astrologia quia
hec tamen supstitutum quid habet dum siderum
cursu necessitates hominum et mores predicare conat

aliud Astronomiam dicimus esse et aliud astro-
logiam. Et hec ad primam petitionem respondit
se sufficiat. Tisleo nūc ad interrogacionē secūs
dā. Cur tam pauci sint nostris temporibus poe-
tum videant multum utiles et necessarij? In q̄
vie docissime ago vestre prudencie ingentes grās
que michi occasionem dedit de poesi publice loq̄
Dunt em̄ pleiq; homines qui poetam ignotās
tes in iudorum more poetas contempnūt atq; vt
soli omnīū lētissimi reputetur ea solum probat̄
q̄ ip̄ sciunt. Quod viciū late pat; ubiq; terraz
Istoz ergo insciā atq; impudētiā contundere
menti erat mee h̄ non ingerebat se tēpus commo-
dum quod nūc michi datum esse admodū letor.
Vez ego magister clarissime paucos esse nostris
temporibus poetas nō miror sepi em̄ pauci raris
sumiq; fuerūt q̄a nō datur passim cuilibet diuina
poēsi. h̄ eos despici atq; contēpnū nedū miror h̄
indignor stomachoz turbor etatiq; nostre cōdoleo
que tam splēdidū imbar tantumq; decus huāne
ac diuīne scienție tam necessarium munus a deo
datum nichil facit. Nam pūscis temporibus cū
sapientia virtuz viguit tātis honor huic doctri-
ne impendebat ut sicut post victorā imperator
sic et post consumatū studiū poeta laureatus per
vibem triumphali curru sequentibus ciuibns et
festum agētibus duceret. Hinc et Julius cesar

romani fundatori imperij et Augustus successor
eius ad magnam sibi laudem reputat collegio
recipi poetarum. nec ergo tubit Julius cum sibi colle
giuim intranti non assurget Acti⁹ quem poetā
norat se eē prestatiōre. **D**icipo African⁹ maior
poetam Ennium adeo dilexit. ut eū viatū suatū
omnium comitē habere voluerit. eius statuam in
suo sepulchro collocaari mandauit. **A**lexander Macedo
demoniz⁹ imperatori dū obhideret Athenas quia
conperit poetam Sophocle⁹ interisse corpus⁹ suū
ad huc inhumatū esse inducas dedit ut poete mag
no congrue fierent exequie. **A**lexander amice fili
us Rēx Macedonum Pyndatum poetam appri⁹
me dilexit. Archela⁹ qui ei successit Euripidi tra
gico cohisorum sumam credidit Alexander mag
nus cum transisset in Asyam vidisset tumulum
Vectoris. o fortunate inquit adolescens quem ta
lis tuba decantauit. voluisse nempe et ipē Homer⁹
alterum habuisse qui suas laudes cecimisset. sed n̄
fuit adeo felix. Cherillum tamen poetam multis
donauit muneribus et si fuit ineptus ut flaccus
inquit. Cum ergo tales tantiq; viri poetas ama
tūt et honori habuerūt. eosdē nostris temporib⁹
et tempri non indigne miror. **V**etū quia dictis
in questione vestra O gr̄ grauissime poetas vide
ti utiles et necessarios. constat ex hoc vīam prudentiā
nō nichil detraxisse dignitati poetice. non enim ut

sunt poetas utiles dicitis si videri utiles. pluā nā
videntur utile que non sunt. **E**st igit̄ huic obui-
andum monstrādūq; poetas et utiles et necessa-
rios fore quod paucis agam. **N**empe oīs doctri-
na que vitam erudit huānam utilis est. h̄mōi est
poetica ergo utilis. dubitetis fortasse q̄retis q̄nā
pacto studiat hoīes poēsis? **S**ed audite obsecro
p̄im sanctissimū et om̄i reverentia dignū **H**ashl-
um ego inquit ille e quodam viō qui ad vestigā
das poetatū mentes acutissim⁹ habebat audiri
Cum diceret totā honori poēsim laude esse virtutis
et eo potissimū loco dum naufragum et nudū
Vixiem refert q̄niquidem p̄o v̄stibus v̄tute illū
dixit esse ornatum. qđ em̄ alid tūc clamat **Dome-**
nus q̄ o hom̄ies s̄t̄obis cura v̄tutis que ecia cū
naufrago sim̄ enata. **Q**uid sibi vult alid **Vir-**
gilius dum ait **A**scam⁹ **E**neas Disce puer v̄tute
et me fortunā ex alīs. **E**t ite. nacte noua v̄tute
puer sic iurē ad astra. **E**st igit̄ utile poetica que
laudando v̄tutes in eaꝝ amore allicit hom̄ies.
Vinc illud **J**uuenalis nobilitas sola est atz vni-
ta v̄tus. **E**st et iterū utiles quia vicia detestat̄ ar-
tez ab hijs homines quod tribus verbis **J**uue-
nalis pulcherrime facit dum ait nemo malus fe-
lix. **E**st et aliter utiles poetica nam dei nostri lau-
des nullo pacto suau⁹ aut melius decantari pos-
sunt q̄ veribus poetatū **V**inc omnes apud **De-**

breos psalmū ut inquit ysidorus melico cartharus
constant atq; in mortem flacci Romani & Greci
Pindari nūc iambici sunt vsus nūc alcaici nūc
saphici ob quam causam et David regem sacerdotum
poetā appellam⁹. Salomon quoq; cuius sapiam
tam nūc q̄ uidei magnope deminuit in numero
poetarū fuit. tres em̄ quo s lingua sua composuit
libros Parabolæ. Ecclesiastē. & Canticum p.
exametris atq; pethametrus vñib⁹ curvare voluit.
sicut Joseph⁹ H̄eomimusq; testat̄. ylaias q; canti-
cum suū eadem metrotū quātitate cōscriptit. nec
Iheremias poete nom̄ abhorruit. qui sicut. ysidor-
rus ait pleaq; ex suis opib⁹ diuiso metro oposuit.
Quæ idco retuli ut uideatis etiā domesticos fidi
poetice nauasse opas. quos et xpianū scutti sunt
ut Damasus. Ambrosh⁹. Gregor⁹. et alij q postea
diuersi poetarū mensuris ymponos scripsere. Nā
qui de beato Johes baptista canit ympn⁹ saphi-
cū carmen habz. Ut queāt laris q̄c. Cræleo Boe-
tium H̄euetinū qui licet phs scūs fuerit nullū
tū gen⁹ carminis neglerit. Duoq; tātūmō refe-
ram exempla quibus utilem constat esse poeticā.
Inter Athemēles & Megareles de aprietate Da-
lamnie insule ppe vñ iterū armis dimicatu fue-
rat p⁹ multas clades capitalē esse apd Athemen-
les cepit. si quis de vendicāda insula legē tubissz.
quā rem Dolō m̄ aliē n̄ possz insuetis sibi vñhb⁹

peritur baulit. atq; ammos Cymū arte poetica sic
cepit ut ex templo bellū adūsus Megareū decer-
neref. insulaq; deuictis hostibus Athemenhū fie-
ret. si fero alið. Inter Hessemios atq; Lacedeō-
nios bellū erat Dur Lacedemoioꝝ Tirtheꝝ Athe-
mēs claud⁹ fuit. cumq; multa finis tra pessa eent
Lacedeōnī. ne contra fortunā pugnādo maioā de-
trimenta ciuitati inferrent reducere estatū volue-
tūt. Sed inuenit Thirtheꝝ qui composita car-
mina exercitu pro actione recitauit in quib; hor-
tamēta virtutis dāpnoꝝ solacia belli consilia sc̄p-
ht. itaq; tātum ardorem militib; imētit. ut com-
misso prelio mox victoriam obtinuerit. Dic due
clarissime ciuitates Sparta et Athene que due
toti⁹ Grecie oculi putabantur consilio et ingēno
poetaꝝ releuante sūt. Nunc an sint poete necel-
sarū videam⁹. nempe dici necēm debet illud sine q;
bene non possum⁹ viuere. s; abz poetica nulla res
publica bñ viuit ergo necessaria est. Dicent aliq;
q; sine poetica pluēs bene virisse fuisseq; sanctos.
Sed ego non vnicuiq; necessariam poēsim dico.
s; in cōi reipublice. quia non bene viuit ciuita-
tes nisi sint qui bene mores suadeant et vicia ḡ fu-
tēt quod aprie poetātū est. qui mille modis mil-
leq; artibus sciunt hoc probare et illud ḡdargu-
ere. Instabitur tūlus diceturq; melius hoc oea-
torem facere cui voborum mihi suppeditabunt.

10

Pon nego. nam qui s̄mones h̄nt ad p̄plū q̄uis
Theologi h̄nt in ea tamen parte oratois fungū-
tur officio et n̄ si preceptis vtanē oratoīs que
quibusdam vel sine arte natura ministrat paꝝ p-
ficiūt. **P**ed oratoꝝ dicta non herent menti et q̄a
soluta sūt facile dilabūt. poetice sentēcie bieues
sunt ligateq; p̄dibo ab h̄ negocio retinēt. **V**inc
est qđ in dñi gente q̄ritūtumq; barbara feracq; po-
ete reperiunt̄ si nō latini saltem vulgares qui vñ-
bus sentēcioſ graues mateias sub breuitate cō-
cludūt. qui ethi nomē poetarū illus̄t̄e tantamq;
dignitatem ferre non valeāt poetica tñ vñt. **A**d-
iace qđ elegantia s̄monis lux expositio breuitas
grauitas habet non p̄t n̄ si ex poetarū fontib⁹
hauriat. **V**inc **I**heros. **I**actant⁹. **A**ug⁹. **A**mbro-
si⁹. **C**yprian⁹. **I**eo ⁊ c̄ qui l̄as sacras ornatissime
cōmentati sunt studiosi fuerūt poetice sicut eoꝝ
scripta demonstrāt̄ poetarꝝ dictis vbiq; referta. in
Aristotil volūmībo oēs scitis q̄ crebia et incul-
cat a sint testimonia poetarū q̄uis moderni docto-
res nō sine graui dampno catholice fidei poeticā
spērnat. que p̄auldubio necessaria est. si referre
gracias deo suās laudes pulchrie cantāe debemus
Pec em alij sunt q̄ psalmodiā dulces ympnos
ac suauissima deo suās sanctis carmina r̄ce cō-
ponē norunt n̄i poete. q̄a tam v̄tiles et vt mon-
stratū est necessarioſ miradū est dignis honorib⁹.

non efferti. et maxime cum eorum doctrina sicut Cicero
tradidit et phiam et alias sciás vetustate p̄cedit. cui
ius reptores Museus atque Orpheus reputantur. qui
vicim fuerunt Hellenum temporebus. **N**unc tamen
est ut eorum argumenta dissoluā qui poetice solēt de-
trahere poetas carpe. **H**ic enim aiūt. Poetarū libri
deos esse plures affirmat. eos discordes. pluāque in
hīs adulteria et nefanda criminā continentur. at nūc
amorē suadet illicitū. nūc alia vicia probant. quod si
beat⁹ Iheros idcirco se censum ab angelō narrat quā
ciceronian⁹ esset cum tam Cicero totus moralis
existat. quibus tandem verbeibus afficiendus erit
qui poetarū lenocin⁹ obicitur. **P**lato quoque in
hīs quos edidit de republica libris poetas censuit
ex sua quā ordinavit ciuitate pellēdos. ne blandis
orōibus viriles aīos demollirent. sicut Cicero in
Tuscul⁹ refert et probat. Nec sunt que adūsus po-
esim conteneri dicunt solent. quibus nō erit nichil ardu-
ū respōdere si vobis facile fuerit audire. Nam quod
in poematibus de dīs mētio sit nō poetarū culpa sed
temporū fuit quibus ydola colebantur. nec ei soli poe-
te de dīs loquuntur. sed phi et ones scriptores illi⁹ se-
culi preceps⁹. Judeos deos nuncupantur. et illos se venerant
faciunt. Quod autem criminā referat non est ēpre-
henibile quā id agut ut hoīes ab hīs deterreantur.
nam et theologi idem faciunt. qui vero vicia pro-
bant ratissimi sunt. nec quod duo tresue faciunt

in cōe trahendum est. **N**e idcirco vituperāda est
poēsis quia quidam poētaꝝ errores tuerentur. nam
si sic pergitur nullam doctrinā sequemur. si ipām
scientiarū mēm̄ phām̄ cōtēpnem̄. nā et ipsoſ
cōstat errasse phōs. **Q**uid em̄ mollius aut lan-
guidius dici potest. **E**picius smā. qui oēm felicita-
tēi in voluptatibus collocauit et aīos negauit
immortales esse. **P**ythagoras inferos esse negat
et aīos homīm postmortem in alia putat aīantia
p̄transire. **A**uerrois vñā in omnib⁹ corporib⁹ aīas
esse rebat. **Q**uid theologi quos hodie pre cete-
ris veneramur nūquid pluēs et rauere. quid Ar-
rius quid Cūtices quid Nestori. quid ali⁹ pene
infinti vñitatis ecclie diuersores. quid euo nō
Johes Dus atq; Ih̄o. qui Constantine crema-
ti sūt. nec em̄ vñq; tot heresēs semāte potuſſer
rāfi theoligoꝝ titul⁹ se ornauissent. **V**erū hūt irre-
prehensibilis est theologia q̄uis multi theoligoꝝ
abercent. sic incorrupta est poēsis licet poēte non
nulli vicia tueantur. **N**ec em̄ malū dici p̄t quo pos-
suī vti bñ. alioqui nec libeāles artes nec mecha-
nica p̄bande viderent cū hñs vti male possim⁹.
Qd̄ at de Iheromini paſſioib⁹ obincē. **H**i q̄s
Iheromini attente puoluerit nō ppter Cicerois
lectionem accidisse cōperiet s̄ quia sic Ih̄o. eum
legebat vt sacres līas fassidiret. qđ ego nec lau-
do nec probo. s̄ ita legendos poetas dico vt eorum

ibuti colorib[us] scripturā sāctam ornatissime scia
pferre. Nec em sequēdi sunt aliqui qui ex flore
bus nichil sumunt p[er] odorem at; colore. sed inimi-
tande sunt apes que mel etiā exinde nōrūt excep-
pe. Ad Cicironē vēno qui smām Platois de po-
etātū ex clusione cōmendat quid hic dicens? qui
busue armis tuebimur; magnus est testis Cice-
ro. sed is non ex propōhito locutus est sed quasi per rati-
fiū iuratus nam mox poetas exclusauit dicens
id ipm phos facere de quo fūeāt poetas insimula-
tus. Is alibi extensus loquit[ur] multis verbis suade-
re si omnis nitit ut Architā poetam ciuitate do-
nent. magnam eos p[ro]pterea & laudem & utilitatem
deserturos affirmās ut extat eius o[ro] pulcherrī-
ma Plato vēo cum poetas excludit etiam seipm
excludendū asseruit. nam et ipē int̄ poetas locum
habuit. cui apud Macrobiū usus extant. dū
seniuhulco famo meum puellum ac et alij plures
atq[ue] ut dicam quod sentio. Poetatum maxima
laus est ex ciuitate platois excludi quis em vir
bonus in ciuitate Platois domiciliū velit ubi sic
Aristotles in Politicis tradit o[ro]s feminine in coi
habent. promiscui more bestiarū cōcubitus inter
ti filii. ignorati paētes. At ista Platom suffici-
at vnde disce. Verum ut de poetātū lectione in coi
aliquid dicatur H[ab]i[bit] Heromimi i eplā ad Orato-
rem vrbis institutio seruanda est. qui de littoris

sculpsibus figurā esse in deuorondhō dīcē. dū
captiue duci in matrimoniu p hebreos phibens.
nisi capite raso et vnguis amputatis. quod in
vteribus poematib⁹ faciendum est. ut aputatis
que de dñs verba sunt et ab his amatores bla-
dīnentis ubi laudātur iustites fulminātare qz
uici a sine sceupulo recipiāt. Cui ⁊ magnus **Ba-**
silij & astipulatur qui similitudine de apibus po-
sita. nec enim inquit ille piter oēs flores adeunt
nec si qz adēt eos toto absūmūt. sed eo abla-
to quod operi suo sit aptum reliquū dē valere si-
nunt. et nos qz si sapim⁹ in poetarū libris cum
excepimus quod veritati amicū consentaneūqz
sit cetera oīa trāsgrediemur. Cū igitur ex testiōi⁹
magni **Basilij** lādiſſimqz; Iheronim⁹ ec̄ veteres
gentilez poete recipiendi s̄nt cum antiquissima
disciplinarū poētica sit cū magni ex ea et necessa-
rī ſciā ſuſtinent. cū pbi sancti qz doctores pleni
ſint auctoritatibus poetarū. cum cesares atz
reges ōnesqz maximi uiri poetas suis tēporibus
honofice ſuſceperint. cū diuine laudes a nullis
melius queāt qm a poētis decantari. nō imerito
ſicut ab īicio dixi mādum est nostro tēpore ui-
bendi poetas qmuis iam ī italia resurgeſt cepe-
tint et pariter cū theologis hōnorari. Nūc ab-
ſoluenda est quesiūcula cur tam pauci ſint nos-
tris temporibus poete. quod non ſolū etate nēa

sed omnibus priscis temporibus contigit plus tamen
hodie quam unquam. idque cur sit nunc absoluta. Qua
tuor mihi huius rei uidentur cause. si plures sunt nam
huius est cur mouear. Prima causa est. quod uia multa
scire oportet eum qui sit poeta. namque cum bellorum gesta
suum sit scribere. cum tempestates. cum locorum
sit. cum personarum conditiones. cum maris tractus. atque oculi
los hominum ponere habeat. cum uirtutes laudare uicia
que reprehendere debeat. quis non uidet ad hec bene
tractanda multis artibus opus esse. multas autem
artes pauci sunt qui assequantur idcirco et pauci
sunt poete. Secunda causa est. quia nemo poeta
est nisi cui hoc singulare munus ex alto traditum
est. ut causis ac sententiosis uerbis humanos actus
scribat. singularia autem munera paucis datur
ideo pauci sunt poete. Poesis namque ut Cicero in
oratione pro Archita dicit munus est diuine nec a te
vel imitatione potest haberi nisi vera dicendi uerba
picias de ex alto. Ex quo fit hanc idcirco Cicero assertit
ut non solum nostris sed omnibus temporibus rarissimi
poete fuerunt. Tertia raritatis causa est. quia successu
temporis crescentibus hominum uicibus uertutibus
que perentibus sicut aliis discipline diminute sunt
sic et poesis ad nichil uideatur redacta. Nam sine
nemo mihi vel Augustinum vel Iheronimum hodie
dabit. sic uel Virgilium uel Ouidium dabit ne
Quarta causa est et in hoc ultima loco. quia non

redditur p̄eli s̄ius honor. idē pauci s̄unt poēti
Rāq; ut Cicero dicit honor alit artes. ôneq; q̄ si
cendimur ad studia gloria ubi vero deest honor
ibi et studiū deficit. ac sic fit ut pauci nostris tem-
poribus poēticam assequātur. quia non putant
homines honorari ex ea atq; idcirco negligunt
illam. **A**bsolutis duabus prioribus q̄stionib⁹
instat ridicula tecchia iquistio. **C**ur uiles cutes ca-
dauerum atq; antique camisia tū cera in cācella-
tis venduntur pro optima minera: **T**angit ine-
hercule ista questio qui v̄nus sum ex cancellaria
postqm diuus Fridericus Cesar in secretarium
sū me recepit. **S**oluā igitur questionē ex meo
îngeniolo. quo n̄ loco v̄num dicendū est iocosū
Niam solus ahnus ibat suā sc̄ū misericordias que-
rebat qui v̄m portans aqm biberet frumentūq;
in horieis ponens fenum manderet. s̄ hec leuig
reputasset n̄i qđ eciam post mortem ex ei⁹ corio
tribri fierent atq; tūpana. quem sic querulo sum
audiens varius pūi animal tace inquit alime.
meus est post mortem labor. nam isti qui dicuntur
homines cum aliquē volunt sapientē facere cori-
um meū adhuc pilosum recipiunt frontēq; illi⁹
adornant quem volunt esse sapientem. doctores
enī creantes meis eos pellibus vestiunt. meq;
qd̄ est v̄z óm̄um difficultatum ex magnis bestijs
uīros dpoitet sapientes efficere. sic enim corium

meū fata disposuerunt. qd est michi et grauissim
et molestissimū **A**udierunt hec rectores cācella-
rie uidētesq; in corijs cadauetū magnas esse uir-
tutes nō cēsuerūt illa p paruo precio dāda. sed
ea atq; camisas cum cera sicut equum erat mag-
no precio ceperunt vendere. imitatiq; sacerdotes
qui sonū campanarū. et fumum et aquā. et vba-
dantes magnis vtimtut emolumentis. coria sua
nō putauerūt gratis dāda. **A**c ut omissis iocis
ad seria redeamus. ante carte et mēbranaz vsū
in dolatis ex ligno codicillis epistolariū allōq;
scribebātur. sicut et Cicero et Damas⁹ et Isidore⁹
attestantur. exinde tam greci qm tusci superiducē
ceras incepēt illaz graffio ferreo inscripserūt.
post hec cartarum usus apud egyptum cepit que
ex decerpto papiri tegmine conficiebant. at post-
modū ex lineis pānis iam ineptis alijs v̄sibus.
Exinde reges pergami membranarū vsum exco-
gitarunt. que ex mēbris perudū detrahūt et ad-
huc ppter memoriam loci pergamenta dicuntur.
Quia igī in cartis que ex vetustis hūt camisns
et in tutib⁹ pecorū ad vsum scribendi paratis
res magne maximeq; notantur. non est iniuria
si hec magno vendūtir nō ei res q continet s que
cōtentā ē in extimacōne vēt. **A**c sic trib⁹ q̄stioib⁹
vestris excellentissie magister respōdisse sufficiat.
vestro grāui et optō iudi⁹ m̄hilomin⁹ saluo.

Eiusdem Cnei poete epistola de laude literarum

Hreas filius Nepoti suo Anthoio
Salutem plurimam dicit. Reculit mihi Nannes pater tuus te dum puer
adhuc esses miro literarum amore suis
se incensum postquam uero ex ephebis excessisti. nemini
nem esse qui tibi aplaus ut studeas queat psua-
dere. que res non inca tantum michi sed stupenda
fuit. ceteri ei puericiam sic et stulticiam deponunt
virilem togam et prudentiam induentes. Tu con-
tra sapiens puer stule? uir cupis uideri et barbam
quasi umbraculum uirtutis recipis. doleo certe tui
causa nec quid de te futurum sit scio. iubet Cicero
noster ut quilibet in adolescentia uia eligat et ge-
nus uite quo uti debet. Ide Hercules factitauit
Nam cum per quietem due sibi mulieres super huma-
nam formam venuste apparerent. et altera sibi vo-
luptatem. laborem altera promitteret. hanc secundus
est sciens quod post labores premium certamini dat
Nec coronatur ut inquit Apostolus nisi qui regit se
certauerit. Tu vero ut audio vagari super uis.
nec aliquod genus uite saltem honestum amplecti
literas quod puer amasti. iam uir odio Jesu. pudet
me tui causa. Nescio ei quod esse possis absque litteris
nisi asinus bipes. quid ei homo est absque doctrina
quantumvis diues. quantumvis potens? Quid in
hominem illiteratum et marmoream statuam iterest

nō dux. nō rex. nō ipator aliusq; p̄cn est lēaz ignō-
rās. videm⁹ nēi seculi p̄ncipes qm̄ tuos sūt et ne-
dū latinū h̄ magnum quodāmō ignorātis kno-
nē quāto d̄spectui sūt. quō negligūt. quō vitu-
panē **Quod** si q̄s eoꝝ obediētiā in lbdit⁹ habet
nō amor h̄ met⁹ id facit. q̄ ut Cicero ait nō ē diu-
turn⁹ magister offici⁹: at vbi met⁹ abest mox d̄se-
tūtare int̄dū etiā nec dant. **Quid** ergo tu mīs
despicis studia lēaz qui paup̄ es qui n̄ p̄ magna
v̄tute euadere in vīz clatū nō potes. **Quid** facis
obsecro; quid sperascriſne. semp̄ iuuentutis flore-
tibi dūates. **In** nīcīs tanq; flos agri iuuēt⁹ ē qui
māe nīt̄ wespē uō arescit. nichil ē vloci⁹ tēpere
nichil qđ magis fugiat. volat sp̄ irremēabile tp⁹.
Tu tī pulch̄ videris dū etas robusta. dū iuuēt⁹
florida viret. nō cogitas istae senectutē nō vides
q̄a dies q̄libet aliqd̄ destrahit forme tue. **Aliqua**
forisitan formosa puella tuo capta mītore te cepit
teq; q̄si catheis ligatū refiet. tu e⁹ delicias seq̄ris
bēm̄q; te putas dū iāplex⁹ e⁹ vēis h̄ lōge d̄cept⁹
es-nam dū formā isti⁹ miraris formosiorē d̄lēis
adolescētem. nō ei⁹ lucifec ant hesper⁹ tā pulcher
q̄ sapiēi⁹ q̄ studijs atq̄rīc̄ lēaz. vnde et dicē **Pla**
solebat qđ si vidi ei⁹ forma possit mirabiles sui
amatores excitaēt. **Tu** tam̄ hec oīa d̄sc̄nisti ue-
ti⁹ gemitor dixit. vici te utōpinor ip̄t⁹ iuuētis
cogita mī **Anthoni** q̄a nō semp̄ iuuenes sumus

Ledi obsecro i viā ee te ipm tibi vendica. Inque
inēptias iuuētutis et virū te esse memto. **P**rimia
hec p̄tererūt quib⁹ mō letaris eras. valitudo for-
delicie. voluptates. sola nos si sel⁹ recepta fuit us-
q; ad mortē sapiēn comitāt. q; mortē vitā aliū
beatissiāz p̄bet. **H**ac igi⁹ rogo mi Antom ut oib⁹
alij⁹ ēb⁹ p̄ regū pōtis adipisci studeas. qd tūc
deimū facies si phie dedeis operā et qd assidua lec-
tione didiceis in op⁹ deduxeis. **A**d quā rē iā tp⁹
ē ue te acīgas nec cū hōdie possis bñ uiuē etas
dicas incipiā. **Vale**

Ciui de Enee alia epistola Cur libri cumulētūre

Seas Hliui⁹ impiaſ Decrataſ Hā.
gnifico Johāni coimti de lupfē **D P D**
In scriptis veter̄ tria iueio. q n̄i p̄t̄ ne-
gligūt partū asseq̄ mō valēt. Eleḡ attia; ei et guita-
te līmarū qb⁹ vetusti codices ēdolēt nequeūt n̄i
seculi hoēs imitari quod v̄hcatissim̄ euo p̄ori fuit
allocucoes si zulares enūciare et se in eplāz capi-
te ponē possent n̄i. s supina qdā ignorān decepti-
dū blandiri volūt oēz orōis textū ūfudūt. vos p̄-
cor iquiūt wōb suplico. Cesat v̄az maiestate ap-
pello v̄em officiū iplo ro v̄az clem̄tiam obtestor.
reddite iudiciū mōpi. iudicate potētē. meā cala-
mitate ūspitite. nō vos magis q̄ iusticia moueat
cesar. et in hūc modū iūnita. hoc et m̄ facē licetet;
sed veterē more magis amēdo. et cū sumos illos

imitai sapientes i eloq; tie atq; phie studijs neq; am
in hac cte p te ipo vestigis in hebreo. Ideoq; te q;
uis clao sanguine cret et multa doctrina sis frat
sigulai appellco saluto. et hicut Julio cesari scri
bes Citero se antepoebat sic et tu equo aio feres
Cneu tuu i ipo pmo eplē agulo itueri. qa no ato
gatis h vtes imitatis e. q ignoraciam modernorum
scir pfero. Nuc qd ex te velut paucis accipe. re
tulit vir mitis et m amicissimus in o alter ego
Michael phulleorh te pluib; libris habudare
q; noia etiā m pscpsit. m illos nulli sūt qs ui
seve cupio no q; ate no plegeri h q diu ilhs caui
et sic ait p magna epis in capitulo cuiusdam
aici uide di sic m cupiditas est cotubernales illos
meos qb; nimiu puat hui i domu recipere et per
aqd t p; esse cu eis. h p; m psaem huic tua ut
me michael istruxit. e ei apd te Quidi d tristib;
d ate amidi et amois tnedio. Terciaq; comic
et Ihereti in epis quos ta ex pto relego q nuc
paschalē adesse die ut piscib; atq; oleib; et oleo
semotis vesci carnib; possi. quod desiderium si tua
benignitas iperlit. magnō me tibi nexu retiebis
obnoxiu: et ubesco dum sic scribo. namq; cu nulla in
no & vsua pcessit nullaq; nocō temeāu qdāmō
uide me bñficiu ex te pete. Quisq; ei poscē abqd
cupit an oia scse deb; metiri et an ipetratu sic dig
nus rigida ctitare cesa, ne postulatis carēs et

dāpno et ierūmōe mulctet. sed neq; hoc ēgo p̄ter-
misi. sunt enim nōnullē tōes que m̄ spē faciūt ta-
meis rotis annuiturū q̄s breviē tibi exponā. ne
me temē atq; i cōsulte motū iudices. **O**mnes q̄
libros cumulāc. aut oblectari illis et fieri legēdo
pitiores cupiūt. aut videri amatoēs sapiēcie w-
lūt ut trāscētes p̄ viā digitūl mōstret. h̄n sūt q̄
magnas et p̄cias habēt bibliotēcas. i q̄rū plu-
teis Aristotoles. Plato. Cicero. Veneca. Virgilius.
Tui? Plinius? et oīs vetustas delitescit. p̄ores qdā
ut gaudiū pfectū habeat. opuscula cōicāt como-
bāt et in cōmodatū recipiūc trāscibī p̄mitūt et
cāto magis erūtāt quātū uulgatioā sapiētu vi-
roz voluia cōspicāt. **A**lij vo tanq; thesauz libros
recondūt et corrodī potiū tinea et opizis mūrbus
qm̄ in aptū dare voluit. nec tam diligētē vellus
aureū draco custodiebat. aut adiſū orchi cerbe-
rus qm̄ illi suos libros. quoz dūcarat margini-
bus et aureis bullis oblectāt nūq; quid interius
sit aut legētes aut itelligētes. q̄ si tu ex h̄is essem
nūq; ul̄ tibi scribere ul̄ te alloquī dēptassē. s̄ aiūt
ōnes qui te norūt similem illis p̄oribus esse qui
poetas et oratores nō ut i tet̄o carcere claudas
sed int ad tuā et cōmunē utilitatē publices emera-
cōgregareq; studēs. aiūt p̄terea te fore i oībus
reb⁹ liberalē benignū munificū et cū in ūnes hoīes
fū in eos qui tuoꝝ studiorū amatores sūt largū-

atq; beneficiū. **H**ns ergo alleit⁹ mortib⁹ dēcreui
has miras lēcas ad te dare teq; hortari rogaē obse-
crareq; ut p aliquid t̄p i vslū meū oratores ⁊ poe-
tas quos p̄scripsi vñmē pmittas. qm̄ ad te nichilo
piiores reūtenē s̄ potius p ridecia p̄ta et florides
agros verno tēpe trālēutes meū postq; fabulati
aliquātis per fuerit tāq; recreati alacriores te re-
petet. quia null⁹ ē tam ḡtus locus nulla societas
tam iocunda cui⁹ nō aliqñ emergat societas. **M**is-
sos igit̄ illos fac ut nō solū michi s̄ ut iphis eci-
am grās motē **A**d hec accedit michaēl q apud
te ē famihantia huic eciā placeb̄ et is vadē cum
Ticio tui obſuātissio se dabit libros nō ituros
esse ſim̄inſtroſū. sed ad te pura fide remeaturos
Addo ⁊ teetū qm̄ michi eciā libri ſunt q̄tū te po-
tero cu voleſ p̄ticipē ſacere et ſic viuāſſim tu meis
vteris codicib⁹ et ego perfuerat tuis. **V**t ergo fiēz
epiſtole donē credo me nō esse ſtulta petiōe vſum
ſi id poſtulo quod mortib⁹ tuis eſt cōſentaneū oce-
dere. ſi tu te michi potes ānuere ſi tua etiam in eo
vſatur vtilitas ſi nō ſolū meā ſed etiā michaēl
amātissimi tui cōmōditatē pmoueo. **T**u fac ut
ratione poti⁹ obtineā q̄ ceta fortūa repellat mic-
hiq; vti mancipio impēra. **D**atum i noua cui-
tate Austrie. v. Id⁹ Aprilis Anno M° cc⁹ xliij